

ELS INICIS DE L'ESCOLTISME A TARRAGONA

Text: **JORDI PIQUÉ PADRÓ** | Historiador i arxiver

A inicis dels anys 50, el partit únic FET y de las JONS tenia a la ciutat prop de 1.750 afiliats, 595 dones enquadrades a la Sección Femenina i uns 400 nois al Frente de Juventudes. La Sección Femenina transmetia els valors més tradicionals i ultracatólics a les dones i, a banda dels Coros y Danzas i l'Escuela del Hogar, gestionava el servei assistencial d'Auxilio Social i la prestació i formació obligatòria del Servicio Social. Pel que fa als joves, aviat es va comprovar el fracàs del Frente de Juventudes, que pretenia educar els nois sota la

Ritual de la promesa d'un grup d'escoltes, a mitjans dels anys 60.

| Fotografia: Autor desconegut. Cedida per Maria Antònia Ferrer Bosch

(Centre d'Imatges de Tarragona / L'Arxiu)

ideologia falangista, la qual cosa obligarà a reconvertir-lo en l'Organización Española Juvenil (OJE), amb la funció bàsica de promoure l'esport i organitzar campaments d'estiu com el de Los Almogávares a la Riba, pel qual passaven més de mil nois cada estiu. A banda, d'aquest lleure "oficial", el ball, el cinema, el futbol i el teatre, tot sota el control i la censura del règim franquista, eren les activitats habituals.

Amb aquest panorama més aviat desolador, durant la segona meitat dels anys 50 apareixerà el moviment escolta a Tarragona, inicialment des de la clandestinitat. Els seus antecedents a Catalunya els trobem l'any 1928, quan mossèn Antoni Batlle i Josep Maria Batista i Roca creen la Germanor de les Guies Excursionistes i els Minyons de Muntanya. Després de l'aturada de la Guerra Civil, no serà fins l'any 1954 que el bisbe de Barcelona, pressionat pel nunci del Vaticà i per personalitats catòliques, nomenarà mossèn Batlle consiliari diocesà de l'escoltisme i assegurarà així l'empara de l'Església per als seus agrupaments escoltes. I l'any següent, el 1955, el Bisbat dona oficialitat a la Delegació Diocesana d'Escoltisme.

A Tarragona, l'escoltisme arriba l'any 1957 de la mà de dos joves inquiets que l'havien viscut en altres indrets del país, Antoni Achón i Ramon Salas. Achón va organitzar l'Agrupament Pere Martell, i Salas, l'Agrupament Sant Francesc, vinculats tots dos a la parròquia de Sant Agustí. Després, el matrimoni format per Lluís Arola Sanromà i Maria Antònia Ferrer, amb el suport de Maria Antònia Recasens, creen l'Agrupament Robert d'Aguiló. L'any 1969 es constitueix l'Agrupament Alverna i el 1972 l'Agrupament Tossal de la Baltasana.

A finals dels anys 60, malgrat les reserves del cardenal Arriba y Castro, es crearà la Delegació Diocesana d'Escoltisme a Tarragona, amb els nuclis de Tarragona, Reus, la Selva del Camp, Montblanc, Santa Coloma de Queralt i el Vendrell. A les darreries dels anys 70, Pont i Gol va substituir Arriba y Castro i, ara sí, sense cap reserva, es va afavorir l'expansió de l'escoltisme tarragoní.

Per tant, sota el paraigua de l'Església, es desenvoluparà aquest moviment promogut per pares i educadors que volien formar els seus fills en la solidaritat, la fraternitat i la voluntat de ser del poble de Catalunya, és a dir, la identitat nacional. Una formació que el món oficial no preveia ni admetia. |